

Nieuwsbrief - BPR Updates 2024-9

Nummer 9, 2024

Redactie: mr. drs. F.J.P. Lock en mr. M.E.A. Möhring.

INHOUDSOPGAVE

Bewijsrecht

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:1160](#) 13-09-2024

Stelplicht ten aanzien van samenwonen van aansprakelijke persoon en de benadeelde ingeval UWV kosten wil verhalen.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:1258](#) 20-09-2024

Stelplicht en bewijslast bij koerswijzigingsschade.

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2024:14470](#) 12-09-2024

Gedaan. Voorlopig getuigenverhoor over verkrachting afgewezen.

Dagvaardingsprocedure

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2024:5466](#) 27-08-2024

Herstelexploot na onjuiste aanzegging griffierecht in dagvaarding na verwijzing.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:1314](#) 27-09-2024

Falende klachten over uitleg gedingstukken na cassatie en verwijzing.

Procederen algemeen

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:1140](#) 06-09-2024

Wvvgz: oproeping en onderzoeksplicht rechter met betrekking tot horen betrokkene.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:1330](#) 27-09-2024

Mondelinge behandeling na verwijzing.

Rechtsmiddelen

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2024:5466](#) 27-08-2024

Herstelexploot na onjuiste aanzegging griffierecht in dagvaarding na verwijzing.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:1304](#) 27-09-2024

Niet-ontvankelijkheid in cassatie.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:1307](#) 27-09-2024

Niet-ontvankelijkheid in cassatie.

Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:1314 27-09-2024

Falende klachten over uitleg gedingstukken na cassatie en verwijzing.

RECHTSPRAAK

Falende klachten over uitleg gedingstukken na cassatie en verwijzing.

Oordeel hof dat sprake is van een vermeerdering van de vordering waarvoor na cassatie en verwijzing geen plaats is, is niet onbegrijpelijk.

In cassatie wordt geklaagd over het oordeel van het hof dat na cassatie en verwijzing sprake is van een vermeerdering van de vordering. Volgens de eiseres in cassatie was de vordering al opgenomen in de memorie van grieven.

Deze klacht faalt. Het oordeel van het hof berust op de aan het hof voorbehouden uitleg van de gedingstukken. Die uitleg is niet onbegrijpelijk gelet op de bewoordingen van het petitum en de inhoud van hetgeen aan de eis ten grondslag is gelegd, de wijze waarop de wederpartij de eis heeft opgevat en redelijkerwijs heeft moeten opvatten, en het overige partijdebat.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 27-09-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:1314

Zaaknummer: 23/001494

Rechters: M.J. Kroeze, C.E. du Perron, A.E.B. ter Heide, S.J. Schaafsma en G.C. Makkink

Advocaten: J.W. de Jong, B.T.M. van der Wiel en T. van Tatenhoven

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Mondelinge behandeling na verwijzing.

Partijen moeten in beginsel de mogelijkheid hebben om hun standpunt mondeling uiteen te zetten ten overstaan van de rechter die beslist (of de rechters die beslissen) over hun zaak.

Na cassatie en verwijzing (zie HR 8 juli 2022, ECLI:NL:HR:2022:1058) dient één van partijen nadere bewijsstukken in. Het verwijzingshof wijst het verzoek van de wederpartij om een mondelinge behandeling af op de grond dat zij bij akte al voldoende heeft kunnen reageren op de nieuw ingebrachte producties en van die gelegenheid ook gebruik heeft gemaakt. Daarom was een mondelinge behandeling volgens het hof ‘niet nodig’.

De Hoge Raad casseert met de volgende overwegingen.

Partijen moeten in beginsel de mogelijkheid hebben om hun standpunt mondeling uiteen te zetten ten overstaan van de rechter die beslist (of de rechters die beslissen) over hun zaak. Volgens vaste rechtspraak mag een verzoek om een mondelinge behandeling slechts in zeer uitzonderlijke omstandigheden worden afgewezen. Voor dat laatste is noodzakelijk dat van de zijde van de wederpartij klemmende redenen worden aangevoerd tegen toewijzing van het verzoek of dat toewijzing van het verzoek strijdig zou zijn met de eisen van een goede procesorde. In elk van deze beide gevallen zal de rechter de redenen voor de afwijzing van het verzoek uitdrukkelijk moeten vermelden en zijn beslissing daaromtrent deugdelijk moeten motiveren. Deze rechtspraak geldt ook in een procedure na cassatie en verwijzing. Dit heeft het hof miskend.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 27-09-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:1330

Zaaknummer: 23/04025

Rechters: G. de Groot, C.E. du Perron, H.M. Wattendorff, F.J.P. Lock en G.C. Makkink

Advocaten: H.J.W. Alt

Wetsartikelen: 87 Rv en 6 EVRM

RECHTSPRAAK

Niet-ontvankelijkheid in cassatie.***Cassatieberoep niet tijdig ingesteld door indiening langs elektronische weg van een door een cassatieadvocaat ondertekende procesinleiding.***

De procedure die verzoekster heeft gevoerd tegen de Belastingdienst betreft een verzetprocedure in de zin van artikel 17 lid 1 Invorderingswet 1990. Het gaat om een civiele vorderingsprocedure die thuishoort bij de civiele kamer van de Hoge Raad. Verzoekster heeft niet op de voorgeschreven wijze cassatieberoep ingesteld. Verzoekster heeft het cassatieberoep op 1 augustus 2023 persoonlijk afgeleverd bij de Hoge Raad, hoewel het cassatieberoep uiterlijk op 2 augustus 2023 moest worden ingesteld door indiening langs elektronische weg van een procesinleiding getekend door een cassatieadvocaat. Volgens vaste rechtspraak van de Hoge Raad kon dit verzuim worden hersteld door dezelfde procesinleiding met inachtneming van de wettelijke vereisten opnieuw in te dienen. Deze gelegenheid is geboden. De hersteltermijn verstreek op 15 augustus 2023.

Binnen de hersteltermijn is het verzuim niet hersteld, zodat verzoekster niet-ontvankelijk is in het cassatieberoep.

Het argument van verzoekster in de e-mail van 9 augustus 2023 dat het hof heeft verzuimd om aan te geven welke rechtsmiddelen openstaan en waar en hoe cassatie kan worden ingesteld en binnen welke termijn, gaat niet op, nu het hof daartoe in een civiele procedure niet gehouden was.

De griffie van de Hoge Raad heeft verzoekster op de juiste wijze geïnformeerd dat sprake was van een civiele zaak en over de correcte manier van indiening van een procesinleiding in deze zaak binnen de geboden hersteltermijn. De griffie van de Hoge Raad heeft verzoekster op haar aandringen alsnog toegelaten te procederen alsof het gaat om een belastingzaak die thuishoort bij de belastingkamer van de Hoge Raad. Hieraan kon verzoekster redelijkerwijs niet het vertrouwen ontleen dat zij alsnog ontvankelijk zou zijn in haar cassatieberoep. Verzoekster was immers reeds voorafgaand door de griffie van de Hoge Raad correct geïnformeerd over het civiele karakter van de zaak en door de griffie gewaarschuwd over de enige herstelbaarheid. Verzoekster had dan ook moeten voldoen aan de in die brief gestelde

eisen, hetgeen zij heeft nagelaten. De gevolgen van het negeren van deze eisen komen in dit geval voor rekening van verzoekster.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 27-09-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:1307

Zaaknummer: 24/01071

Rechters: M.V. Polak, C.E. du Perron, H.M. Wattendorff, F.J.P. Lock en G.C. Makkink

Wetsartikelen: 397 lid 1 Rv, 402 lid 1 Rv, 407 Rv, 17 lid 1 en Invorderingswet 1990

RECHTSPRAAK

Niet-ontvankelijkheid in cassatie.

Cassatieberoep niet tijdig ingesteld door indiening langs elektronische weg van een door een cassatieadvocaat ondertekende procesinleiding.

De procedure die verzoeker heeft gevoerd tegen de Belastingdienst betreft een verzetprocedure in de zin van artikel 17 lid 1 Invorderingswet 1990. Het gaat om een civiele vorderingsprocedure die thuishoort bij de civiele kamer van de Hoge Raad. Verzoeker heeft niet op de voorgeschreven wijze cassatieberoep ingesteld. Verzoeker heeft het cassatieberoep op 1 augustus 2023 persoonlijk afgeleverd bij de Hoge Raad, hoewel het cassatieberoep uiterlijk op 2 augustus 2023 moest worden ingesteld door indiening langs elektronische weg van een procesinleiding getekend door een cassatieadvocaat. Volgens vaste rechtspraak van de Hoge Raad kon dit verzuim worden hersteld door dezelfde procesinleiding met inachtneming van de wettelijke vereisten opnieuw in te dienen. Deze gelegenheid is geboden. De hersteltermijn verstreek op 15 augustus 2023.

Binnen de hersteltermijn is het verzuim niet hersteld, zodat verzoeker niet-ontvankelijk is in het cassatieberoep.

Het argument van verzoeker in de e-mail van 9 augustus 2023 dat het hof heeft verzuimd om aan te geven welke rechtsmiddelen openstaan en waar en hoe cassatie kan worden ingesteld en binnen welke termijn, gaat niet op, nu het hof daartoe in een civiele procedure niet gehouden was.

De griffie van de Hoge Raad heeft verzoeker op de juiste wijze geïnformeerd dat sprake was van een civiele zaak en over de correcte manier van indiening van een procesinleiding in deze zaak binnen de geboden hersteltermijn. De griffie van de Hoge Raad heeft verzoeker op zijn aandringen alsnog toegelaten te procederen alsof het gaat om een belastingzaak die thuishoort bij de belastingkamer van de Hoge Raad. Hieraan kon verzoeker redelijkerwijs niet het vertrouwen ontleen dat hij alsnog ontvankelijk zou zijn in zijn cassatieberoep. Verzoeker was immers reeds voorafgaand door de griffie van de Hoge Raad correct geïnformeerd over het civiele karakter van de zaak en door de griffie gewaarschuwd over de enige herstelmogelijkheid. Verzoeker had dan ook moeten voldoen aan de in die brief gestelde eisen,

hetgeen hij heeft nagelaten. De gevolgen van het negeren van deze eisen komen in dit geval voor rekening van verzoeker.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 27-09-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:1304

Zaaknummer: 24/01072

Rechters: M.V. Polak, C.E. du Perron, H.M. Wattendorff, F.J.P. Lock en G.C. Makkink

Wetsartikelen: 397 lid 1 Rv, 402 lid 1 Rv, 407 Rv, 17 lid 1 en Invorderingswet 1990

RECHTSPRAAK

Stelplicht en bewijslast bij koerswijzigingsschade.***Stelplicht en bewijslast van bestaan en omvang koerswijzigingsschade rusten op schuldeiser.***

Eiseres heeft in 2001 haar dochteronderneming voor 4 miljoen USD aan gedaagde verkocht. Gedaagde heeft de koopprijs pas in 2018 voldaan, na een daartoe strekkende veroordeling. In deze zaak vordert eiseres op de voet van artikel 6:125 BW koerswijzigingsschade omdat de koers van de USD ten opzichte van de euro in 2018 lager was dan in 2001.

De Hoge Raad overweegt dat de stelplicht en de bewijslast van het bestaan en de omvang van de koerswijzigingsschade op grond van de hoofdregel van artikel 150 Rv op de schuldeiser rusten. Voor het aannemen van het bestaan van koerswijzigingsschade is in beginsel voldoende dat de koers van het geld tot betaling waarvan de verbintenis strekt, is veranderd op voor de schuldeiser nadelige wijze ten opzichte van het geld van een ander land en dat de waarde van het geld van dat andere land voor de schuldeiser relevant is. Of de waarde van het geld van dat andere land voor de schuldeiser relevant is, is afhankelijk van de omstandigheden van het geval, waaronder de woon- of vestigingsplaats van de schuldeiser en de valuta waarin hij zijn transacties gewoonlijk afwikkelt.

De omvang van de schade bestaat, gelet op artikel 6:125 BW, in beginsel uit het verschil tussen de waarde van de betaling tegen de koers op het moment van intreden van het verzuim, en de waarde tegen de koers op het moment van betaling. Het staat de rechter vrij bij de begroting van de koerswijzigingsschade op de voet van artikel 6:97 BW in zekere mate te abstraheren van de concrete omstandigheden van het geval, in het bijzonder in commerciële verhoudingen.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 20-09-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:1258

Zaaknummer: 23/02925

Rechters: G. de Groot, H.M. Wattendorff, F.J.P. Lock, A.E.B. ter Heide en G.C. Makkink

Advocaten: J.H.M. van Swaaij, H. Boom en R.P.J.L. Tjittes

Wetsartikelen: 150 Rv en 6:125 BW

RECHTSPRAAK

Stelplicht ten aanzien van samenwonen van aansprakelijke persoon en de benadeelde ingeval UWV kosten wil verhalen.

Onbegrijpelijk oordeel dat verzekeraar onvoldoende gemotiveerd heeft gesteld dat de bestuurder en de passagier samenwoonden.

Deze zaak gaat over een eenzijdig motorongeval waarbij de bestuurder van de motor is overleden en de passagier volledig arbeidsongeschikt is geraakt. Achmea is de WAM-verzekeraar van de bestuurder. UWV heeft de passagier een WIA-uitkering verstrekt. UWV vordert een verklaring voor recht dat het op de voet van artikel 99 lid 1 WIA tegenover Achmea recht heeft op verhaal van de kosten die het ten behoeve van de passagier heeft gemaakt.

De Hoge Raad oordeelt dat wanneer op het tijdstip van het veroorzaken van de arbeidsongeschiktheid de benadeelde en de aansprakelijke persoon met elkaar zijn gehuwd, dan wel samenwonen en een gemeenschappelijke huishouding voeren, aan het UWV geen verhaalsrecht op de voet van artikel 99 lid 1 WIA toekomt jegens de aansprakelijke persoon en mitsdien ook niet jegens diens WAM-verzekeraar.

In cassatie is aan de orde het oordeel van het hof dat Achmea onvoldoende heeft gesteld om te onderbouwen dat de bestuurder en de passagier ten tijde van het ongeval samenwoonden en een gemeenschappelijke huishouding voerden. Dat oordeel acht de Hoge Raad onbegrijpelijk in het licht van hetgeen Achmea heeft aangevoerd, namelijk

dat de bestuurder en de passagier op enig moment hebben besloten te gaan samenwonen;
dat de passagier daarna haar eigen woning te koop heeft aangeboden en een voorlopige koopakte heeft getekend;
dat zij vervolgens een week voor het noodlottige ongeval volledig bij de bestuurder is ingetrokken en haar inboedel naar diens woning heeft verhuisd;
dat in het na het ongeval opgemaakte politierapport staat vermeld dat de passagier woonachtig was op het adres van de bestuurder

dat hieruit blijkt dat de bestuurder en de passagier feitelijk samenwoonden en, voortbordurend op die feiten, dat zij in elkaars zorg moeten hebben voorzien, financieel en/of anderszins.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 13-09-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:1160

Zaaknummer: 23/01165

Rechters: M.V. Polak, C.E. du Perron, A.E.B. ter Heide, F.R. Salomons en G.C. Makkink

Advocaten: T. van Malssen en S.M. Kingma

Wetsartikelen: 99 lid 1 WIA, 6 lid 1 WAM en 149 Rv

RECHTSPRAAK

Gedaan. Voorlopig getuigenverhoor over verkrachting afgewezen.

Te belastend om getuigenverhoor te gelasten over verkrachting die zich veertien jaren geleden zou hebben voorgedaan.

Een biografie van een persoon die bij het publiek bekend is vanwege haar deelname aan een realityserie op tv bevat een passage over een verkrachting van de auteur die in 2010 zou hebben plaatsgevonden. De naam van de mogelijke verkrachter wordt in het boek niet genoemd. Naar aanleiding van de verschijning van het boek heeft verzoeker aangifte gedaan van smaad/laster tegen de auteur. De auteur heeft daarna aangifte gedaan van verkrachting tegen verzoeker.

Verzoeker heeft verzocht om een voorlopig getuigenverhoor over wat zich op de desbetreffende avond in 2010 heeft voorgedaan, met het oog op zijn procespositie in een bodemprocedure tot schadevergoeding tegen de auteur. De auteur heeft zich tegen dat verzoek verzet.

De rechtbank wijst het verzoek af. Daartoe overweegt de rechtbank dat het gevraagde getuigenverhoor ziet op een voorval dat inmiddels veertien jaar geleden plaatsvond, tijdens de kinder- althans jeugdjaren van de auteur en verzoeker. Het gaat daarbij in belangrijke mate om hoe de auteur het gebeurde toen heeft, of heeft kunnen, ervaren. Het is zeer de vraag of het beoogde getuigenverhoor verzoeker verder kan brengen, aangezien de feiten over de beleving van de auteur over de gebeurtenissen in 2010 al bekend zijn en door het horen van getuigen niet veranderen. De auteur heeft deugdelijk onderbouwd dat zij nog steeds kampt met psychische problematiek die (onder andere) gerelateerd is aan het voorval in 2010 en dat een getuigenverhoor over dat voorval een grote impact op haar zal hebben. De rechtbank meent dat onder deze omstandigheden, vooralsnog, een zwaarwichtig belang zich verzet tegen het houden van een voorlopig getuigenverhoor.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 12-09-2024

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2024:14470

Zaaknummer: C/09/665021 / HA RK 24-206

Rechters: H.J. Vetter

Advocaten: P.C. Schouten, Diekstra, S. S. Diekstra en A. Kuil

Wetsartikelen: 186 Rv en 187 Rv

RECHTSPRAAK

**Wvggz: oproeping en onderzoeksplicht rechter met
betrekking tot horen betrokkene.*****De onderzoeksplicht en motiveringsplicht van de rechter ten aanzien
van de vraag of betrokkene zonder duidelijke verblijfplaats zich wil
doen horen.***

De rechtbank heeft geoordeeld dat betrokkene niet bereid was zich te doen horen op het verzoek tot het verlenen van een zorgmachtiging op grond van de Wvggz. De rechtbank heeft daartoe overwogen dat de verblijfplaats van betrokkene onduidelijk is, dat betrokkene onbereikbaar is voor haar advocaat en dat haar advocaat zich niet heeft verzet tegen voortzetting van de behandeling van het verzoek bij afwezigheid van betrokkene. Deze overwegingen kunnen dat oordeel niet dragen. Daaruit blijkt immers niet of betrokkene behoorlijk is opgeroepen voor de voortgezette mondelinge behandeling en evenmin of betrokkene daadwerkelijk bekend was met de tijd en de plaats van de mondelinge behandeling. Een en ander blijkt ook niet uit de verdere inhoud van de bestreden beschikking, noch uit de overige stukken van het geding. Bij die stand van zaken kan de omstandigheid dat de advocaat van betrokkene zich niet heeft verzet tegen voortzetting van de mondelinge behandeling het oordeel van de rechtbank dat betrokkene niet bereid is zich te doen horen, evenmin dragen. De rechtbank had nader onderzoek moeten doen.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 06-09-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:1140

Zaaknummer: 24/01489

Rechters: M.J. Kroeze, T.H. Tanja-van den Broek en H.M. Wattendorff

Advocaten: F.W.E. Eijsvogels

Wetsartikelen: 6:1 lid 1 Wvggz

RECHTSPRAAK

Herstelexploit na onjuiste aanzegging griffierecht in dagvaarding na verwijzing.

In de procedure na cassatie en verwijzing is niet opnieuw griffierecht verschuldigd, zodat geïntimeerde door de aanzegging daarvan op het verkeerde been kan zijn gezet.

Het exploit van dagvaarding vermeldt, kennelijk op de voet van artikel 111 lid 2, aanhef en onder k Rv, de mededeling dat na cassatie en verwijzing van geïntimeerde bij verschijning bij het (verwijzings)hof griffierecht zal worden geheven. Dit is onjuist. De procedure na cassatie en verwijzing is niet een zelfstandige instantie met een eigen procesgang, maar vormt de voortzetting van de, door de vernietiging onvoltooide, appelinstantie die voorafging aan het cassatiegeding. Daarin past dan niet dat een procespartij na verwijzing voor de voortzetting van de appelinstantie opnieuw griffierecht zou moeten betalen. Die onjuiste mededeling kan er bij geïntimeerde, aan wie de dagvaarding was betekend, toe hebben geleid dat hij om die reden niet is verschenen. Het gebrek in het exploit van dagvaarding kan alsnog bij exploit worden hersteld. Daartoe zal appellant in de gelegenheid worden gesteld.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 27-08-2024

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2024:5466

Zaaknummer: 200.341.068

Rechters: H.L. Wattel, J. Sap en A.W. Steeg

Advocaten: E.A.L. van Emden

Wetsartikelen: 111 Rv, 120 Rv, 121 Rv en 424 Rv